

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2021. november 19.
(OR. en)

13894/21

Intézményközi referenciaszámok:
2021/0218(COD)
2021/0203(COD)

ENER 493
CLIMA 372
ENV 873
CONSOM 260
TRANS 671
AGRI 542
IND 345
COMPET 816
ECOFIN 1088
RECH 506
CODEC 1472

FELJEGYZÉS

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	az Állandó Képviselők Bizottsága/a Tanács
Tárgy:	Vitaanyag a megújulóenergia-irányelvről és az energiahatékonysági irányelvről – Irányadó vita

A TTE Tanács (Energia) 2021. december 2-i ülésére tekintettel mellékelten továbbítjuk a delegációknak a megújulóenergia-irányelvről és az energiahatékonysági irányelvről szóló vitaanyagot.

Vitaanyag a megújulóenergia-irányelvről és az energiahatékonysági irányelvről

A Bizottság 2021. július 14-én az „Irány az 55%!” intézkedéscsomag részeként benyújtotta a megújulóenergia-irányelv felülvizsgálatára és az energiahatékonysági irányelv átdolgozására irányuló javaslatát. A megújulóenergia-irányelvre vonatkozó javaslatban a Bizottság a jelenlegi uniós szintű célkitűzést, vagyis a megújuló energiaforrásoknak a teljes energiamixbeli „legalább 32%”-os részarányát 2030-ig legalább 40 %-ra növelné. Javaslatot tesz továbbá különböző ágazati részcélok, illetve ágazatokon átívelő intézkedések bevezetésére, illetve megerősítésére, különös hangsúlyt helyezve azokra az ágazatokra, ahol mindeddig lassabban haladt a megújuló energiaforrások integrálása; ilyen terület különösen a közlekedés, az épületek korszerűsítése és az ipar. E célértékek és rendelkezések egy része kötelező erejű, ugyanakkor van köztük több olyan is, amely továbbra is csak indikatív jellegű.

Az energiahatékonysági irányelv átdolgozásában a Bizottság a végsőenergia-fogyasztás esetében a jelenlegi 32,5%-os uniós szintű célérték 36%-ra, a primerenergia-fogyasztás esetében pedig 39%-ra növelését javasolja, miközben a kötelező uniós célértékhez való nemzeti hozzájárulások indikatív jellegén nem változtat. Ezenfelül több olyan rendelkezést is előterjeszt, amelyek az energiahatékonysági erőfeszítések tagállamok általi növelésére irányulnak; ilyenek például az új éves energiamegtakarítási kötelezettségek és a középületek energiafogyasztásának csökkentésére irányuló szabályok, valamint a kiszolgáltatott helyzetben lévő fogyasztók védelmére irányuló célzott intézkedések. A Bizottság célja a 9%-os uniós célérték költséghatékony módon való elérése és ezzel egyidejűleg az energiahatékonyság elsőbbségének, illetve a belőle fakadó több különböző előny megvalósulásának a biztosítása.

A szlovén elnökség során mindkét javaslat tekintetében jelentős előrelépést sikerült elérni. A TTE Tanács (Energia) számára benyújtott, 2021. decemberi eredményjelentések áttekintést nyújtanak ezekről az előrelépésekről, és felvázolják a főbb lezáratlan kérdéseket. **Ami a megújulóenergia-irányelv felülvizsgálatáról szóló javaslatot illeti,** a delegációk túlnyomó többsége határozottan támogatja mind a javaslat célját, mind a javasolt átfogó ambíciószintet. A delegációk ugyanakkor hangsúlyozták annak fontosságát, hogy a tagállamok továbbra is kellő rugalmasságot élvezhessenek a lehető legköltséghatékonyabb intézkedések alkalmazása és a nemzeti körülményekhez való hozzáigazítás lehetősége révén. A Bizottság ismételten hangsúlyozta, hogy az ambíciószint növelése és az 55%-os kibocsátáscsökkentési cél költséghatékony megvalósítása érdekében szükség van a megújuló energiaforrásokra vonatkozó cél 40%-ra növelésére, biztosítva a delegációkat arról, hogy – különösen az elmaradás felszámolását célzó mechanizmust illetően – számítani lehet arra, hogy előre kell hozni 2023-ra az energiaunió irányításáról szóló rendelet felülvizsgálatát. Lehetséges továbbá, hogy a Bizottság iránymutatással szolgál majd a nemzeti energia- és klímatervék aktualizálását illetően is, összhangban a jogalkotási javaslatokkal.

Általában az **energiahatékonysági irányelv felülvizsgálatával összefüggésben** a legtöbb tagállamok elismeri, hogy az energiahatékonyság fontos szerepet játszik a dekarbonizációs célkitűzés megvalósításában, és ezért szükség van a további energiahatékonysági intézkedések bevezetésére. Vannak bizonyos kétségeik a nemzeti célértékek és az energiamegtakarítási kötelezettségek kiszámításának javasolt módszerét illetően. Ezért az energiahatékonysági intézkedések végrehajtása terén szintén a rugalmasság lehetővé tételét támogatják. A tagállamok amellet, hogy egyetértenek a célkitűzésekkel, aggályokat fogalmaztak meg azzal kapcsolatban, hogy úgy tűnik, az új rendelkezések némelyikéhez – különösen a középületekre vonatkozóakhoz – növekvő adminisztratív terhek kapcsolódnak.

Az eddig elért eredmények alapján, valamint a további munka irányának meghatározása céljából felkérjük a minisztereket, hogy tartsanak véleménycserét a következő két kérdés alapján:

1. Ön szerint a megújuló energiaforrásoknak az épületekben, az iparban és a közlekedésben való alkalmazását illetően javasolt intézkedések mennyire teremtenek megfelelő egyensúlyt egyrészt a költséghatékony megújuló energiaforrásokban rejlő ágazatspecifikus potenciál kiaknázásának támogatása, másrészt pedig a nemzeti körülmények és a különböző kiindulási pontok elismerése között?
2. Ön szerint az energiahatékonysági irányelvben előírányzott intézkedések mennyiben teremtenek megfelelő egyensúlyt egyrészt a tagállamoktól elvárt fokozott energiahatékonysági erőfeszítések és azoknak a kiemelt uniós energiahatékonysági célkitűzés teljesítése kapcsán való számításba vétele, másrészt pedig a nemzeti körülmények tükrözését lehetővé tevő rugalmasság igénye között? Hogyan alkalmazhatók megfelelően ezek a rugalmassági mechanizmusok a középületekkel kapcsolatos kötelezettségek esetében?
